

ಒಂದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕೊಡಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಕಂತುಗಳ ಮೂಲಕ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಹುದು. ಅಗನಿ ಕಾಯಿದ್ದೀರು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಅದನಂತರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ರುವದನ್ನು 'ರಿಮಿಟ್' ಪೂರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ, ಏನು ಪೂರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಅದನ್ನು ವಿಚಾರ ಪೂರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಒಂದಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಮುಂದಿನ ದಷ್ಟ ಜವಾಬೀದೆಯೇ ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕು, ಅದವಾ ಸೆಂಟ್ ಅಥ ಚಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಅಧಿವೇಷನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಪಾನ್ ಪಾಡಿದರೂ ಅಷ್ಟೇ, ಮುಂದಿನ ಅಧಿವೇಷನದಲ್ಲಿ ಪಾನ್ ಪಾಡಿದರೂ ಅಷ್ಟೇ ಹಳೆ ದರದ ಪ್ರಕಾರ ರೈತರು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ನಕಾರಕೆ ಬಿರುವ ಹಣ ಕಡುಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಜನರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವ್ಯಾಪ್ತಿ ತೊಂದರೆಯಾಗುವದಿಲ್ಲ. ನಾಧ್ಯವಾದಪ್ರಪಂಚ ಬೀರ್ಗ ತಿದ್ದುತ್ತದೆ ಮನುಷ್ಯನ್ನು ತಂದು ತಿಗಿರುವ ಕಾಯಿದ್ದೀರುನ್ನು ದುರಸ್ತಿ ಪೂರಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವದಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವರು ಮಂಟಿಸಿರುವ ಮನುಷ್ಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳಿಯಾದು ಎಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

Sri H. N. NANJE GOWDA.—I beg leave of the House to withdraw the Bill.

The Bill was by leave, withdrawn.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Sir, I have sent a special resolution regarding revision of the 1924 Cauvery Agreement. It is a matter of very great importance to the State and it has got to be discussed. We have already suffered enough and we cannot afford to suffer any longer. Therefore, I would like to know what arrangements the Speaker has been pleased to make and what time has been allotted for this matter.

Mr. SPEAKER.—The hon'ble member Sri Channabasappa may please meet me in my chamber, I shall discuss the matter with him and take such decision that will satisfy him.

Sri G. DUGGAPPA.—It is not a question of satisfying Sri Channabasappa.

Mr. SPEAKER.—Any hon'ble member who is interested, is at liberty to come and meet me in my chamber. We shall discuss this question and take proper steps. There is no difficulty about it.

NON OFFICIAL RESOLUTION re: CHANGING THE NAME OF MYSORE STATE AS "KANNADA NADU"

(Debate Continued)

ತೀರ್ಥೀ ಎರ್. ಶ್ರೀಕೆಂತಯ್ಯ.—ನಾನ್ನಾಯಿ, ಹೊದಬಾರಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನಭೇಯ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಾ ಪ್ರೋಫೆಫ್ರಾಟ್ ಭಾವಿತ್ವಾಗಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಮುಂಬು ವಾಗಿ 1956 ರಾಷ್ಟ್ರ ಸ್ವೀಟ್ ರೀಆರ್‌ಎಸ್‌ಸ್ವೀನೆಪ್ರಾನ್ ಅಂತ್ಯ ಎನ್‌ತ್ತೆಂಥ ಮಾನುದೆ ಭಾರತದ ಚರಿತ್ರೆಯ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಇದು ಒಂದು ಪಾರ್ಪಾಯಿವ್ಯಾಪ್ತಾದ ಘಣತನೆ. ಈ ಒಂದು ಶಾಸನದೆ ಮುಖಾಂತರ ಅವಿಲಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಡುವರೆಗೂ ನುಕ್ತಿಪಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ಅಕಾಂಕ್ಷೆ ಪ್ರಕಾಶಪೂರವಾರಿ ಬಿರುಲಿ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟುತ್ತಾ. ಇದಾದೆಮೀಲೆ ಎವೆಲ್ಲೋ ರೀಂಗ್ರಾಂನೆಸ್‌ಪ್ರಾನ್ ಮನುದೆ ಬಿಂದು ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಏಬ್ಬಿಲಿ ರಾಜ್ಯಪೂರ್ವಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ರಾಜ್ಯಕಾರಿಗಳು, ಇತಿಹಾಸಕರರು, ನಾರ್ವಜಿನಿಕರು ಉತ್ತರಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸುರಿಪಡಿಸಿವ್ಯಾಪ್ತಾರೆ. ಇದು ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಶಾಸನ. ಇದು ಬಹುತೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ತಂದಿದೆ ಎಂದು ನಾನೂ ಏಧಾರ ಅರ್ಕೆಗಳೂ ಬಿಂದಿವೆ. ಅದೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪೂರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಒಳ್ಳೆ ಸಾಧು

(ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಶ್ರೀಕಂತಯ್ಯ)

ವಾದುದು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಒಂದು ರೀಎಂಎಸ್‌ನ್ನೇಪನ್ ಅಗವನು ಬಂಡಿದೆಯೋ, ಅದು ನಾನು ಹೊದರೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ನಮ್ಮ ಒಂದು ಸುಪ್ತ ಅಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಾನಕ್ಕೆ ತಂದು, ಉತ್ತರ ಮೈಸೂರಿನವರು ನಾವೆಂದೂ ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅಡುತ್ತಾ ಇರುವುದರಿಂದ, ಕನ್ನಡ ಸಡೆ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿ ಇರತಕ್ಕಂಥವರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಗೌಡಲು ಅವಕಾಶವಾಯಿತು. ಅದೇ ತರಹ ಇತರ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರ ಆತ್ಮ ಅಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ತಡೆರುವುದಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಅದರೆ ಹಂದೆ ಭಾರತದೇಶದ ಅಡಳಿತ ರಚನೆಯಾದಿಂದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಒಂದೇ ಭಾಷೆಯನ್ನು ವಾತನಾದತಕ್ಕಂಥವರು ಅಧವಾ ಒಂದೇ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ತಿ ಅಯಂಕಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದಂತಹವರು ಒಂದು ಗೈರ್ವಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರಾಜ್ಯ ಭಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇರಲ್ಪಿ. ನಮ್ಮ ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ರೀಎಂಎಸ್‌ನ್ನೇಪನ್ ಅಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಯಾವ ಅಧಾರದ ಹೇಳಿ ಪ್ರಾರಂತಗಳ ರಚನೆ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದೆವು ಎಂಬಿದು ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲಿಲ್ಲ ಕೆಲವು ಮಹಾರ್ಕಾಂತಿಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಇದೆವೇ ಏಿನಃ ಏಕ್ಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ದೇಶೀ ಭಿಂಬಿಸಿತು. ಭಾರತೀಯ ಜನರ ಯಾವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಸೇರಿರಲ ಯಾವ ಭಾಷೆಯನ್ನೇ ಅಡಲ ಅವರನು ಒಂದು ಸೈಲ್‌ರೆಡ ಅಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬಿರಾತಾ ಪರಾಗಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿತ್ತದರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಕೆ ಬಂದಪೇಶಿಲ್ಲ ಅವರು ಮುಂಬಿಯ, ಕಲ್ಪತ್ರಾ ಮತ್ತು ಮದ್ವಾರಾ ಮುಲಕ ತಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕವನ್ನು ಸಾಫ್ತಿಪುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಪಾಯಿತು. ಬಿಟ್ಟಿಂದ ಪಾರ್ಶ್ವಾನ್ನಿಸು ಅಲ್ಲದೆ ರಾಜುಮಹಾರಾಜರ ಸಜ್ಜಿತ್ತು ಪ್ರಾರಂತಗಳಿಗೆ ಎಂಬೂ ಕೆಂಪುಲ್ಲಿ, ಬುಳಿದು ಕೊಂಡು. ಮದ್ವಾರಾ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯನ್ನಿಂದ ಯಾಗಲ, ಕಲ್ಪತ್ರಾ ಅಧಾರ ಬಾಂಬೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನಿಂದ ಯಾಗಲ ಈ ಪ್ರದೇಶವಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಭಾವೆ ವಾತನಾದತಕ್ಕಂಥ ಮತ್ತು ನಾನಾ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಸೇರಿದಂಥ ಜನರು ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಅವರ ಅನೇ ಅಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಥಕ್ಕೆ ಬಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ನಡೆದು ಹೋಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ನಾಂದಿಯಾಗಿ ಅರಬ್ಬಿಯಿಂದ ಬಂದ ಕೆಲವು ಜನ ಬಿಟ್ಟಿಂದ ಅಲ್ಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅದಂಥ ಪುನರ್ವಿಂಗಾದಿನೆ ನಾಧುವಾದುದಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವರಿತಿ ಅನುಕೂಲವೂ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತು ನಿಂದಿಗಾಗಿ ಒಂದು ರ್ಯಾಪನ್‌ ಅಗಬೇಕೆಂದು ಮನಗಂಡು 1927ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಜಿಂಡಿಯನ್ ನಾಯಕರ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಒಂದು ತರಾವಿನ ಮುಲಕ ಜನರ ಆಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯಗಳನ್ನು ಭಾಷೆಯ ಅರಾರಿಗೆ ವೇದೀ ಸಾಧ್ಯವಾದಮಹ್ಯಗೆ ಪ್ರಾರಂತ ಪುನರ್ವಿಂಗಾದಿನೆ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದೇರಿತ ತಮ್ಮ ಶಾಖೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಪ್ರಾರಂತಿಯ ಭಾವೆಯ ಅಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದರು. ತಮ್ಮ ನಾಡಿನ್ನು ನಡೆದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅದಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಮುಖಂಡರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಅರ್ಥಾತ್ ಭಾಷೆಯ ಅಧಾರದವೇಲ್ಲ ಪ್ರಾರಂತ ಪುನರ್ವಿಂಗಾದಿನೆ ಮನಗಂಡಿದ್ದು ನಿಜ. ಅದರೆ ಜಿ. ಎ. ಪಿ. ರಿಶ್ವಾಂತ್ರಿಕ್ ಅಗಲ, ಧಾರ್ ಕೆಮ್‌ಪನ್ ರಿಶ್ವಾಂತ್ರಿಕ್ ಸಹಸಿದಂತಿ ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ಪೂರ್ವ ಅವಲಂಬಿಸಿ ಮಾಡುವಾಗಲ, ಅಧವ ಭಾಷೆಯನ್ನೇ ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪ್ರಾರಂತಪುನರ್ವಿಂಗಾದಿನೆ ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಅ ನಮಯಿದಲ್ಲ ಹಣಕಾಸಿನ ನೆರ್ಕರ್ಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅರ್ಥಿತ ಪುನರ್ವಿಂಗಾದಿನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ರಾಜ್ಯ ತನ್ನ ಕಾಲಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾಧ್ಯ ಇದೆಯೇ ಮುಂತಾದ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಹ ಅರ್ಥಾತ್ ನಿಂದಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರಾರಂತಗಳನ್ನು ಪುನರ್ವಿಂಗಾದಿನೆ ವಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ತತ್ವವನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಎ. ಬಿ. ಸಿ. ಸಿ. ಅವರು ತಮ್ಮ ತರಾವಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಷ್ಟ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಹೇಳಿದ್ದು ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಭಾರತೀಯ ವಿಂಗಡಣೆ ಭಾವೆಯ ಅಧಾರದಮೇಲೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು 1926ನೇ ಇಸವಿಯಂದಲೂ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇದೆ. ಇದು ಒಂದು ದಿವಸ ಅದಿದ ಮಾತ್ರ. ರಾಜಕಾರಿಗಳು ಅಸೆಟ್‌ಪ್ರಿ ಅರಂತಮ್ಮ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದುಗೂಡ ಬೇಕೆಂದು ಇತ್ತು. ಈ ಒಂದು ಅನೇ ಅತ್ಯೇರಬೇಕಾದರೆ ಅಂಧರದವರು ಹೊದಲು ಬಲವಾನ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. 1953ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಧರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಬಿಲಾನ ಪಾಡದೇ ಇದ್ದ ಕಡೆದಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಾಣಹೇಗಾಗಾತ್ಮತ್ತ ನಾನು ಪಿನ್ನಾ ಹೇಳಿರಾರೆ. ಅಂತೊ ಪ್ರಾರ್ಥ ರಚನೆ ಅದಮೇಲೆ 1956ರ ಹೇತ್ತಿಗೆ ಬಹಳ ನಿಗಳಿಂದ ಜನರಲ್ಲಿ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾರಂತ ರಚನೆ ಬಗ್ಗೆ ಆತ್ಮ ಅಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಇಷ್ಟುವು. ಇದನ್ನು ಕೂಡಿಲ್ಲ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮನಗಂಡು ಕೇಂದ್ರಪಕಾರದವರು ಎನ್. ಅರ್. ಸಿ. ಕಮ್ಮಿಟಿನ್ ನೇಮುಕ ವಾಡಿ ಅವರು ಒಂದು ಪರಿದಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಾಡಿದರು.

ಈ ಒಂದು ಪರದಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪರದಿ. ಬಹಳ ವಿವರಗಳನ್ನು ಸಾಂಗವಾಗಿ, ಎಸ್ತುರವಾಗಿ, ನಿಥಾನವಾಗಿ ಈ ಒಂದು ಕಮಿಟಿನಿಂದವರು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ್ದಾರೆ ಸ್ವತ್ತು ಹಾಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೊಂಡಿರುವ ಯಾವ ಯಾವ ಅಂತರಗಳನ್ನು ನಾವು ಗಮನದಲ್ಲಿಪ್ಪಕೊಂಡು ಹಾಗೆ ಪೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೊಂಡಿರುವ ಯಾಡಿಕೆಂಬ ಅಂತರಗಳನ್ನು ಸಿಹಿಪ್ಪಾರವಾಗಿ ಕೆಚೆ ಕೂಡ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಮತ್ತು ಆ ಪರದಿಯಲ್ಲಿ ನಷ್ಟ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೊಂಡಿರುವ ಯಾಡುವಾಗಿ ಕೆವಲ ಭಾಷ್ಯಕ್ಕನ್ನು ಅಥವಾರವಾಗಿ ಕೊಂಡು ಯಾಡಿದರೆ, ಅದರಿಂದಾಗುವ ಅನಾಹತ ವಿನೆಂಬಿದನ್ನು ಬಹಳ ಸ್ವಾಷ್ಟಿಕಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೂ ಕಡೆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾತ್ರ ಅಂತರಗಳನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊನ್ನಿಂದ ನಿರಾರ್ಥಕ ಬರುವಾಗಿ ನಾಧ್ಯದಾದ ಮಾಟ್ಟಗೆ ಭಾಷ್ಯ ಮತ್ತು ಅ ಪ್ರದೇಶವಲ್ಲಿರುತ್ತಿಂತಹ ಜನರ ಬಹು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಪ್ರಥಾನವಾಗಿ ಕೊಂಡು ಪೂರ್ತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೊಂಡಿರುವ ಅಗಬೇಕೆಂದು ಪರದಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಂತರ ಅದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಈಗ ಅದು ಒಂದು ಶಾಸನವಾಗಿದೆ. ವಿಕೆ ಈ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಬಿಂತೆದರೆ, ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ರೀತಿಯನ್ನೇಂದ್ರಿಯನ್ನು ಅಕ್ಷ್ಯ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ, ಈ ಪೂರ್ತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೊಂಡಿ ಇನ್ನು ಅಂತ್ಯ ಅದರ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲಲಿ. ಮೌದಲನೇ ಪರಿಣಾಮ ವಿನೆಂದರೆ, ಅನೇಕ ಕಡೆ, ಎಲ್ಲಾಲ್ಲಿ ಕಾಂಪ್ಯೇಸಿಸಿಕ್ ಪ್ರೇಚನ್ ಅಗಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿವೆಯೋ ಅವು ಕ್ರಿಬೇಇ ಎದ್ದು ನಿಂತವೆ. ಶಾದಾಹರಣಿಗೆ ಮುಹಾರಾಘ್ತ ಗುಜರಾತ್, ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುವಂತೆ ಏಡಭಾದ್ರಪರು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಬೇಕಂದು ಶರತ್ತನ್ನು ಅಗ್ರಿಗ್ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಮೌದಲನೇಯ ಪರಿಣಾಮ. ಏರಿನೆಯ ಪರಿಣಾಮ ವಿನೆಂದರೆ, ಹೇಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೊಂಡಿಯಾಗುತ್ತಿರುತ್ತೋ, ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಪೂರ್ತಿಗಳ ಹೇರಳ ನಷ್ಟ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣಭವಾಯಿತು. ಇಯು ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶ. ಮತ್ತು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮೆ ಯಾವ ತರಾವು ಇದೆಯೋ, ಇದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಸಂಬಿಧಿಸಿದ ವಿಷಯ. ಅದರೆ ಪ್ರಸನ್ನಾರ್ಥಕರಣ ಮಾಡುವಾಗಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಘರ್ಷಾನ್ಯವಾದ ಅಭಿಪೂರ್ಯ,—ಬಿದರಾವಣೆ ಕಂಡು ಬಿರಲಿ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಈ ನಮ್ಮೆ ಪಕ್ಷದ ರಾಜ್ಯವಾದ ಮಾದ್ವಾರ್ ರಾಜ್ಯ, ಅಲ್ಲಿ ಬಹುಮತದಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಭಾಷ್ಯಮನ್ನು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕಂತಹರೂ, ಒಂದೇ ರಾಜ್ಯವಾಗಿರಬೇಕಂದು, ತೀರ್ಥಾನ ಮಾಡಿದರೂ ನಷ್ಟ, ಹಿನ್ನರು ಮಾತ್ರ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಲಿ. ಹಿಂದೆ ಯಾವ ಹೆಸರು ಇತ್ತೂ, ಅದೇ ಹೆಸರನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿ ಕೊಂಡು ಹೊರಣು ಹೊದರಿ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಹೆಸರು ಬದಲಾವಣೆಯಾಯ್ತು. ಹೊಸದಾಗಿ ಅಂದು, ರಾಜ್ಯ ಹಾಟ್ತಿದೆಪುಲ್ಲೇ ಅವರು ತಲುಗು ನಾಡು ಎಂದು ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮುಂದುವರಿದು ಬಿಂದಿದೆ. ಅದರ ಒತ್ತುದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲಲಿ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತಗ್ಗಿದು ಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ಕ್ರಿತ್ಯೇಗೆ ಕಂಡು ಬಿಂದಂತಹ ಮಾದ್ವಾರ್ ಶಾಸನ ಸಭೆ ಮುಕ್ಕಾನೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂತಹ ಹೆಸರು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಯಾಗಲಿ, ಪರ್ವತೀಸ್ವಾರ್ಥಿ ಮಾಗಲಿ, ನಮ್ಮೆ ಪ್ರದೇಶದ ಹೆಸರನ್ನು ನೂಡಿಕುವುದಿಲ್ಲ, ಅದ್ದಿಂದ ನಮ್ಮೆ ಪೂರ್ತಿದ ಹೆಸರನು ತಮಿಳುಧ್ವಾದು ಮಾಡಿ ಕೊಡುವಂತೆ, ಬಹುಮತದಿಂದ, ಕ್ರೀರ್ತಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಶಾಸನ ಸಭೆಯು ಅಭಾರನ್ನು ಇಂದಿನ್ನು ಬಿಂದು ವಿಷಯ ಕಂಡು ಬಿಂಬಿಸಿನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮೆ ಪುತ್ತಿನೂರು ರಾಜ್ಯ ಮಾತ್ರ, ಮೌದಲಿಗೆ ಯಾವ ಹೆಸರಿತ್ತೋ ಅದೇ ಹೆಸರನ್ನಲ್ಲಿ ಈ ರಾಜ್ಯ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಂದಿದೆ. ಅದರ ಒತ್ತುದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲಲಿ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತಗ್ಗಿದು ಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ಕ್ರಿತ್ಯೇಗೆ ಕಂಡು ಬಿಂದಂತಹ ಮಾದ್ವಾರ್ ಶಾಸನ ಸಭೆ ಮುಕ್ಕಾನೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂತಹ ಹೆಸರು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಯಾಗಲಿ, ಪರ್ವತೀಸ್ವಾರ್ಥಿ ಮಾಗಲಿ, ನಮ್ಮೆ ಪ್ರದೇಶದ ಹೆಸರನ್ನು ನೂಡಿಕುವುದಿಲ್ಲ, ಅದ್ದಿಂದ ನಮ್ಮೆ ಪೂರ್ತಿದ ಹೆಸರನು ತಮಿಳುಧ್ವಾದು ಮಾಡಿ ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಪ್ರತಿಭಾವನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ ಅಂದರೆ, ಈ ಒಂದು ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ರೀತಿಗನ್ನೇಂದ್ರಿಯಾ ಬಂದರೂ ನಷ್ಟ ಪೂರ್ತಿಗಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗಳಿಂದ ಮಾಡುವಾಗಿ ನೂಕ್ತಿವಾದ ಹೆಸರನ್ನು ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ. ಅದ್ದಿಂದ ನರೇ ರಾಜ್ಯವಾದ ಮಾದ್ವಾರ್ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ಅಥ ತಮಿಳುನಾಡು ಎಂದು ನಾಾಧಾರಿತ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಪ್ರತಿಭಾವನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ ಅಂದರೆ, ಈ ಒಂದು ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ರೀತಿಗನ್ನೇಂದ್ರಿಯಾ ಬಂದರೂ ನಷ್ಟ ಪೂರ್ತಿಗಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗಳಿಂದ ಮಾಡುವಾಗಿ ನೂಕ್ತಿವಾದ ಹೆಸರನ್ನು ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ. ಅದ್ದಿಂದ ನರೇ ರಾಜ್ಯವಾದ ಮಾದ್ವಾರ್ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ಅಥ ತಮಿಳುನಾಡು ಎಂದು ನಾಾಧಾರಿತ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ನಾನು ನಮ್ಮೆ ಮುಕ್ಕಾನೂರು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟೇ. ಈ ಒಂದು ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ರೀತಿಗನ್ನೇಂದ್ರಿಯಾ ಅಕ್ಷ್ಯ ಮುಖಾಂತರ ಕನ್ನಡವನ್ನು ವಾತನಾಡತಕ್ಕಂಥ ಜನರಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಒಂದೇ ರಾಜ್ಯದ ಅಕ್ರೂಕ್ತ ಬಂದರು.

5-00 P.M.

ಕ್ರೀಯೆ ಮುಕ್ಕಾನೂರಿನ ಜೊತೆಗೆ ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರಾಯಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಸೌಧಾನಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅಥವಾ ಎಲ್ಲಾ ಇಧ್ವಾದು

(ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ)

ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತದ್ದರೋ ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಹಳಿಯ ಮೈಸೂರಿನವರು ಸೇರಿಕೊಂಡರು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿವರೆ ತಪಾಳಗೆ ಪಡಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ, ಅವರಾದರೂ ಬರಲ, ಇವರಾದರೂ ಬರಲ, ನಾವು ಅವರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡೆವು ಎಂಬ ಜಮಾ ಪಟ್ಟಿ ಇವರನ್ನು ಪುಲಿತರನಾಗ್ನಿ ವಾಡಿತು. ಆ ಜಮಾ ಪಟ್ಟಿ ಪ್ರಕಾರ ಇನ್ನಾರ್ಥಾರು ಕನ್ನಡಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತದ್ದರೋ ಅವರಲ್ಲಿರು ಒಂಬೇ ಅನರೆಗೆ ಬಿಂದುದ್ದರೂ ಬಹುತ್ವಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾಂನಾವಾನ್ ಅಭಿಪೂರ್ವಿಕೆಗೂ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಬಹುತ್ವಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ರೀಗಾರ್ನೆಸ್ಟ್ರೀಚೆನ್ ಅಕ್ಷ್ಯಾ ಬಿಂದಾಗ ಬಹುತ್ವಾಗಿ ಅಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 1955ನೇ ಇನವಿಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನರು ಸಂಭಿಲಿಸ್ತು ಸೈಫ್ ರಿಂಗ್ ರೀಗಾರ್ನೆಸ್ಟ್ರೀಚೆನ್ ಅಕ್ಷ್ಯಾ ಬಿಂದಾಗ ಬಹುತ್ವಾಗಿ ಅಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಣಾರ್ಕಿಕರಿಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವವರು ಬೀರೆ ಇರಲ ನಾವು ಯಾರು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದೇವೇ ನಾವು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತೇನೆ, ಎನ್ನೋ. ಆಗೋ. ನಿ. ಕರುಷನ್ನಿನವರು ಮಾಡಿಲಿಟ ಪಿಂಡ ಕರ್ತೃ ಎಂದು ಏನು ಹೇಳಿದರೋ, ಆ ಅಂದು ಅಡ್ಡಿನ್ ಸೈಫ್ ರೀಗಾರ್ನೆಸ್ಟ್ರೀಚೆನ್ ನಮ್ಮುದು ಅಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ತಪ್ಪೆಕ್ಕೆ ನಾವು ಏರೋಡ್ಸಿಲ್ಲ. ಆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ನೇರ್ಲಾವಂಥ ಇತರ ಕನ್ನಡ ಪ್ರದೇಶಗಳೂ ಏನು ಇವೆ, ಆ ಒಂದು ವೇಯಿಬರ್ ಯಿಸಿತ್ತಾಗ್ನಿ ಸಂಶೋಧನಿಂದ ಬೀರೆ ರಾಜ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲ. ನವ್ಯೋದಯ ಬಿಂದು ಕಿರಿ ವಾತಾವರಣ ವನ್ನು ಒಂಟಿಸಿದ್ದಾರುವುದು ಬೇಡ. ನಾವು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಾಗಿ ಇರುತ್ತೇನೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದು 1955 ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಚಕ್ರೀಯಂದ ಚನಾರು ಹಿಂಜಾಗಿ ಕಾಣಿತ್ತೇ. ಆ ರೀಕ್ ಬಾಧಾದಿವರದು ತಪ್ಪೇ, ನಡೆಯೇ ಎಂಬ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳಿಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಭಾವ, ಸಂಸ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರಿ ಶನ್ ಲ್-ಇಂಫ್ ಗಳನ್ನು ಡಿಟ್ರಿಕ್ಸುವಾಗ್-ಎಂದು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಅಭಿಪೂರ್ಯಕೆ ಬಂದು ಅವರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ನಿರಿ ಅಧಿಕಾರಿ ತಪ್ಪು ಎಂಬ ಅಭಿಪೂರ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಾಕ್ ಪಡೆಸುವುದು ಬಹುತ್ವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದು. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾರು ಮೈಸೂರಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಾಗಿ ಉಳಿಸುಬೇಕೆಂದು ವಾದಮಾಡುತ್ತದ್ದರೇ ಅದಕ್ಕೂ ನಿಂತ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಏತನ್ನು ನೊಕ್ಕಿಸಾಗಿ ನೇರಿಸಿದರೆ, ಆ ಕಾರಣ ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳಿಸಿದ್ದಕಾಗುವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇತಿ ನೊಕ್ಕಿಸಿ ಹಣ್ಣಿರೆ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿತ್ತೇ. ಅಲವರ ವಾಧದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ನಿಂತ ಕನ್ನಡ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಒಂದಾಗಿರಲ್ಲ. ಏರ್ಲೈ ಕೆಲವು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅವರದ ಅರಸರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏನಿಂದಿಂದಿರುತ್ತಿರುತ್ತಾ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಜರಿಯಿರುತ್ತದೆ ಇದೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದೆಂಬು ದಕ್ಕಿ ಯಾವ ನಿರ್ದರ್ಶಕಾಗಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಿಸಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳು ಮಹಾದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಸೈಜಾಮ್ ಆದಳತದಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿದ್ದುವು. ತಿಥಾಬಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಮಾರಾತ ಸೂಪ್ರಸಾಧ್ಯಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳು ನೇರಿದ್ದುವು. ದಕ್ಕಿಣಕ್ಕೆ ಬಿಂದರೆ, ಅನೇಕ ಮೈಸೂರಿನ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳು ತಮಿಳನಾಡಿಗೆ ನೇರಿದ್ದುವು. ಇನ್ನು ಪ್ರೀರ್ವಾದ ಮೈಸೂರಿನ ಮತ್ತು ಅಗಿನ ಉತ್ತರ ಮೈಸೂರಿನ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಕೆಲವು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಪ್ರಾಂತಿನಾಗೆ ಸೇರಿದ್ದುವು. ನಾವಾಗ್ರಹಾಗಿ ಒಂದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದಂಥ ಪ್ರದೇಶ ಇವಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿತ್ತು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿವುದು ಬಹುತ್ವಾಗಿ ಹೇಳಿತ್ತೇ. ಜ್ಯಾತೀಯಲ್ಲಿ 1955ರಲ್ಲಿ ಈ ಆಕ್ಷ್ಯಾ ಬಿಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿತ್ತಾರೆ ಅದು ಇನ್ನು ಹಿಂದಿನೆಂಬೆಂದು ಅಂದರೆ 1304ಕ್ಕೆ ಹೇಳಿತ್ತಾರೆ. ಆ ಕಾಲದಿಂದ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಮನೆತನವರದು ಯಾವ ದಕ್ಕಿಣಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತದ್ದರೋ ಅಂತಹ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಅವರು ಬಿಂದರು. ಅಲ್ಲಿಂದು ಹೊಸದಾದೆಂಥ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನಾಡಿರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅದು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬೇಕಿದು ಬಂತು. ಕರ್ಮೇಣ ಮೈಸೂರಿ ರಾಜ್ಯವೆಂದು ಹೇಳು ಬಂತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪಮಾರ್ಚಿಗೆ ಏರುವೇರುಗಳು ಅಗಿರಬಹುದು. ಯಾರು ಈ ಮೈಸೂರಿನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನ್ನಾವೇ ವಾಡಿದ್ದರೂ, ಅವರು ಕೆಲವು ಕಾಲ ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೇರೆಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಈ ಅನಂತರವೂ ರಾಜ್ಯ ಹೊರ್ಯೆಯಿಲ್ಲತ್ತು. ನುತ್ತರ ಕೇಡರೋ, ಈತ್ತು ನುಲ್ಲಾನ್ನಾರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಅದೇ ಹೇಳಿದ್ದು, ಅದಿತ್ತ ಮುನ್ಸಾರ್ ರಾಜಾರ ಕೇಯಲ್ಲತ್ತು. ಅದರೆ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹಳಗ್ನುಡಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳು ಬೇರೆಬೇರೆ ಅಲ್ಲಕೆ ಮಾಲ್ಲಿ ಬಂದು ಭಿಡು ಭಿದ್ರಾಗಿವೆ. ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಿ ಹೇಳಿಸದಾದಂಥ ಮನೆತನ ಬಂದು ದಕ್ಕಿ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನಾಡಿದರೂ ಅವತ್ತಿನಿದ ಯಾವ ವಿಧಿವಾದ ಅತಂಕಪ್ರಾದೀಪ ಆ ರಾಜ್ಯ ಬೇಕಿದು ಬಂದಿದೆ. ಅದು ಈ ಮಾದರಿ ಮೈಸೂರಿನ ರಾಜ್ಯವಾಗಿ ಬಂತು. ಇದು ಹೆಚ್ಚು ಪಡುವ ವಿಷಯ. ಯಾರು ಆವಿಲ ಕಣಾರ್ಕಿಕವಾಗಿಭ್ರಂತಿಂದು

పాద పూఢుక్కారో అవరు తమ్మి వాదదల్ల తిరశు ఇరబించేందు కేళుతారే, యారల్లి ఈ కెబ్బియికే ఇయోరీ, ఒండే రాజ్యదల్ల సేరిబీరేందియోరీ అ ఒందు కెబ్బియికే ఎరదు భాగగాన్ని మాడువువరింద ఉదేరువుల్ల, ఒవరింద లక్ష్మీత్రప హాపుయించాగు త్తదే, భావైక్యతే ఓరువుదల్లవేంట అభిపూర్ణయివన్ను అచరు వ్యక్తపడిసిదారు. ఇదే సంధిఫండల్ల ఎరదు మేండ్రాలూ అగబీకే అఖచా ఒందే కన్నడ రాజ్యచాగబీకే ఎన్నువే ఏపుయిదల్ల కేలపు రాజకీయప్రత్యేగాలు, కోమ్మువిరు ప్రత్యేగాలు, అధిక ప్రత్యేగాలు ఒందుపు. అప్రత్యే ఈగ బీడే. ఈ ఏపుయి కుండె అసెంబ్లీ వీండె బుదాగ ఏపుయిచాగి జిచీచియాది ఒమ్మె ఉదింద తేమానివాయాతు. ఎస్.ఆర్.సి. కమిషన్ను వరదియిన్ను ఒప్పి కోళ్ళోరీ, యార్యార్యా కన్నడ మాతనాదుత్తారో అపరల్లరూ ఒందాగి ఇరోళించేందు కేళదరు. అ వరదియిల్ల ఇన్నోందు అంత న్యష్టపడినుత్తదే. యారున్న యారు సేరికోందురు ఎంబి మాద ఇలల్ల. యారు కేచ్చు, యారు కదిచే జనరు ఎంబుదాగియూ కేళల్ల. ఇదు అవర దోషైన తన తొరినుత్తదే. మేంసారు లక్ష్మీరథాగేక్క సేరిల్ల, దీఱిన కన్నడక్క సేరిల్ల, నావిల్ల ఒందే మాత్రభిషేషుయ్యాలు ఎంబి పునోభావదింద బిహచ ఒమ్మె ఉదింద అ వరదియిన్ను అ ఎమోలించిదరు. ఇన్ను అ వరదియి కేలపు భాగగాన్ని మాత్ర ఈ నభేయి అవగాహనగే తరలు ఇచ్చిన్నారే. అగ ముఖ్య మంత్రిగార్థి మాన్య శ్రీ కనుమంత్యునచరు ఈ ఏపుయిచాగి ఏను కేళదారే ఎంబుదు అ వరదియిల్ల ఇచే.

Sir, I refer to page 783 of the Legislative Assembly Debates dated 16th November 1955, which is as follows :

“Mr. SPEAKER.—Then, the next item on the agenda is consideration of the report of the States Re-organisation Commission. Hon’ble Chief Minister to move the motion for consideration.

Sri K. HANUMANTHAIYA (Chief Minister).—Sir, I beg to move :

“That the report of the States Re-organisation Commission be taken into consideration.”

ఈ దివస పేరుశారు దేశిద చిర్తయిల్ల ఒకచ మంత్యపూరికపాద దివస. ఇంధ స్టీపేర్ ఒపుపః 300, 400 చంపాగాలోమ్మె ఉరక్కొంధాయ్ద. రాజ్యగాలు బలిసుష్టుదు, అశ్యాయువు అధచా కోన రాజ్యగాలు స్పెష్చిల్లగుపుపు ఇపోల్ల ఒందు స్పెష్చి నియువుగా పొలే నడేచోందు బరుతీచే. ఈ స్పెష్చి నియువు సివహజోయి కోణోగారికగే నావెల్లరూ తలెబాగచీకాగాదే. ఇండియా దేశ ఈ దివస ఇరువంతే ఒందే సకారక్కే అసేతు ఏమాబిల పుయింత సేరిదాంధ కొలచ్చే ఇరల్ల. ఇంధాదు లంంచాగిరువుదు భారతద చిర్తయిల్ల ఇదే వోదలచేయ సల. ఈ మహా ఘుషనే యుంటాద మేలే ఇందియా దేశిద ఒళగా అనేక ఘుషనేగశుంచాగిచే. ఒందు దోషై మాచి బందరే క్షోగిచల్ల నిదిగిచల్ల హేగే ఎరిన ప్రవాహ తుంబి హరియుత్తదయోరో కాగేయే మానవన చెరిత్యుల్ల ఇంకం మహా ఘుషనేగశు నమేయివాగ జనజీవనద ఎల్లా క్షోగిచల్లరూ బదరావాణిగశు తుంబి తుళాకి హరియుత్కుచ్చు సపడ, స్వాభావిక. ఇచు ముక్కుపూరికపాద దివసపా మాత్ర, ఏపుయిపు ఆశిరువుదింద నావాదరూ బయిను త్తేనే—ఒందు పక్కగా లిస్టున నంకోలేగే లిస్టు నమ్మి అభిపూర్ణగాన్ని వ్యక్తపడిన చేకాగిల్లవేందు. కండ అనేక సమశ్శీగాన్ని నావు ఈ సభ్యిల్ల జిచీ మాదిద్దేచే. ఉదాకరణిగాగి, కోరారాద చిన్నున గణి ప్రత్యే. కోరారాద చిన్నున గణి ప్రత్యే ఒందాగా యావ పక్కదవాగాలే, నదన్యరాగలే పక్కాశీతపాద ప్రత్యేయుందు కంగజీసి జిచీ మాది ఒమ్మె ఉద తీమానికై ఒండపు. దేశిద హతద్యుయింద ఇంకం నత్తంప్రదాయివను న్యష్టించ రక్కు ఈ నభీ ఆ నంపుదాయివన్నే ఈ మహా ప్రత్యేగౌ అప్పయిసత్తదే ఎంబుద నన్న నంబికి మాత్ర, నన్న నినియు ప్రాథమినే. ఇదు ఒందు పక్కద ప్రత్యేయుల్ల, ఇదు

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ)

ಮುಸೂರು ಹೇಳಿದ್ದ್ಲಿಗಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಜನರ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಲ್ಲ. ಪಕ್ಷಗಳನ್ನು ಏರಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆಲವು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಗಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರುತ್ತವೆಯೋ ಅಥವೀ ಈ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮುಸೂರುಗಳನ್ನು ವಿಲ್ಲಿಕ್ಕಿನ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥರತಕ್ಕ ಜನರನ್ನು ಏರಿ ಅಖಿಲ ಇಂಡಿಯಾ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತದೆ ನಾನು ಪಾದನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ತರಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದ್ದು ರಿಂದ ಪಕ್ಷದ ಶಿಸ್ತನ್ನು ಈ ದಿವಸ ನಾವು ನಾಂಪ್ರದಾಯಿಕಾಗಿ ಪರಿಪಾಲಿಸುವೇ ಇದ್ದರೂ ದೇಶದ ಹಿತದ್ವಿಷಿಯಿಂದ ದೇವರ ಹೈಕಳಿ ಎಂತಿದೆಯೋ ಈ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಕಾಂತ್ರೇಸ್ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕನಾಗಿ ಅಧಿವಾ ಕಾಂತ್ರೇಸ್ ಪಕ್ಷದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ; ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಏಷಯು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಮುಂಬಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸ್ನೇಹಿಗಳು ರೀ ಆರ್‌ನ್ಯೇಜೆಂಬ್ ಕ್ರಾಂಟಿಯಲ್ಲಿ ರಿಪ್ಲಿಕೆಂಸ್ ಪರಿಗಳಿನಿಂದ ಒಂದು ಹೇಳಿ ಚೆಚ್ಚಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರೂಢ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ತರಿತಾರೆ. ಅವು ಈ ರೀತಿ ಇವೆ:

“(ಶ್ರೀ ಕ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ).—ನ್ಯಾಯಿ ನನ್ನ ತಿಂಡಿಗಳಿಗಿಂತ ರೀತಿ ಇದೆ. ರಾಜ್ಯಗಳ ಪನರ್‌ವಿಂದಿಗಳಿಗೆ ಕಮಿಟೆಂಸ್ ಅವರ ಒಳ್ಳೆಸಿರತಕ್ಕ ಉರಿಯನ್ನು ತಯಾರೊಳಗನಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನೂಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂಬು ತದಗಾಢದೆ ನಂತರ ಈ ಕಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು. ಅವು ಯಾವವೆಂದರೆ :

“ಮತ್ತು ಕಣಾರಣಿಕ ರಾಜ್ಯವೆಂದನ್ನು ರಚಿಸುವ ಏಷಯಿದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಗಳ ಪನರ್‌ವಿಂದಿಗಳನ್ನು ಕಮಿಟೆಂಸ್ ಅವರ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಲಂಗಳನ್ನು ತಯಾರೊಳಗಿಸಿದ ಮೇರ ಮುಂದೆ ಏಷಯದುಷ್ಪಾಗಿರುವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಕಳಗೆ ಕಂಡ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಸೆರಿರಬೇಕೆಂದು ಏಧಾನಸಭ್ಯರಿಂದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ :

(ಅ) ಬಳಾಪ್ರಾಯಿ ದಿಸ್ತ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗೆ ಸೇರಿರುವ ಯಾವ ಭಾಗವನ್ನು ಒಂದೆ ಆಗಿರತ್ತು ಮುಸೂರು ರಾಜ್ಯ,

(ಆ) ಬೆಂಬಾಯಿ ರಾಜ್ಯದ ಬಿಜಾಪುರ, ಧಾರವಾಡ, ಗುತ್ತಿರ ಕನ್ನಡ ದಿಸ್ತ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಚಂದ್ರಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕನ್ನು ಒಂದು ಬೆಳಗಾಮ್ ದಿಸ್ತ್ರಿಕ್ಟ್,

(ಸಿ) ಹುದ್ದಾಬಾದು ರಾಜ್ಯದ ರಾಯಾಜೂರು ಮತ್ತು ಗುಲ್ಬರ್ಗ ದಿಸ್ತ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಬಿದರೆ ದಿಸ್ತ್ರಿಕ್ಟ್‌ನ ಅಕ್ಕಾಪ್ಪಾದ ನಾಲ್ಕು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು,

(ಡಿ) ಮುದರಾನು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ದಿಸ್ತ್ರಿಕ್ಟನ ಕಾನರಗೋಡು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದುಗ್ಗಿರಿಸಿದಿಲ್ಲ ದಕ್ಕಿಳಿಕ್ಕಿರುವ ಭಾಗವನ್ನು ಒಂದು ದಕ್ಕಿಳಿ ಕನ್ನಡ ದಿಸ್ತ್ರಿಕ್ಟನ ಇತರ ಭಾಗಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಕೊಯಿ ಮತ್ತು ಕೊಳ್ಳೆಗಾಲ ತಾಲ್ಲೂಕು,

(ಇ) ಕೊಡಗು ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು

(ಎಫ್) ಅಕ್ಕಾಪ್ಪಾದ ಲಾಂಡು ಪ್ರಯಾಗ ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಜನರು ಈ ಹೊನೆ ರಾಜ್ಯದ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿರಬೇಕೆಂದು) ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾರೋ ಅಥವೀಗಳು.”

(2) ಅಲ್ಲದೆ ಆಗ ಹೊಸದಾಗಿ ಏಷಯದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ನಂಮಿತ್ತ ಸ್ವೇಭಾವವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿರುಪದರ್ಕಾಗಿ ಈ ಹೊನೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು “ಬ್ರಹ್ಮಸಾರು ರಾಜ್ಯ” ಎಂದು ಕರೆಬೇಕೆಂಬಿದಾಗಿಯೂ ನಿರ್ಣಯ ಈ ಏಷಯಾನಿಂದಿಃಖಾಯಾ ಅಭಿಪ್ರಾಯು ಪಡುತ್ತದೆ.”

ಹಂಡಿ 1955ನೇ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಏನ್ ಆರ್.ಸಿ. ಕಮಿಟೆಂಸ್ ರಿಝೋಲ್ಯುಫ್ ಚೆಚ್ಚೆ ಆದ ಮೇಲೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ತೀವ್ರಿ ಪಡೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಈ ಏಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಈ ಸಭೆಯು ಅವಾಗಾಗಿ ತರಾತ್ಮೆದ್ದೀನೆ ಎಂದರೆ ಒಂದು ಸಭೆಯಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಎನ್ನುವ ಕೆನರನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿರಾಗಿಕೊಂಡು ಏನ್ನು ಅದು ಪಡಿಸುವುದು ತಂದಂಥ ಉದ್ದೇಶ ಏನು ಎನ್ನುವರದಕ್ಕೆ ಬಿಕ್ಕಾಗ್ಗೆಂದು ನಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಈ ವರ್ವಾದಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಪ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಒದಿದರೆ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಈ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಏಕಕ್ಕೆ ತಂದರು? ನಮಿತ್ರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿರುಪದರ್ಕ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ

ಸಮೃತ ಸ್ವಭಾವ ಎನ್ನುವುದು ಬಹಳ ಅರ್ಥಗಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದು. ಇದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥಗಳೂ ಇವೆ, ಸಮೃತ ಸ್ವಭಾವ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಿದ್ದನ್ನು, ರಾಜಕೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆಂದಾಣಕೆ, ಒಂದು ಬಗ್ಗೆಬ್ಬು, ಒಂದು ಬಮೃತ ಇರಬೇಕಾದ್ದು ಎರಡು. ಈ ತಿಳಿದುಹಡಿಯನ್ನು ಈ ನಂಧಿಬ್ಬಲ್ಲಿ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಈವಿಷಯ ಚರ್ಚೆಯಾದಾಗ ನಾನು ವಿವಾಹದ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಈ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾಂಟಿವಾದ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಏನೆಂದರೆ ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಕಾಗೆ ಎರಡು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಾಗ ಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂತು. ಅಗ ಸಮೃತ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಕೊಂಡು ಕೋಲ್ಗಾವದಕ್ಕೆ ಬಹುಶಃ ಈ ತಿಳಿದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದರು ಎಂದು ಕಾಣಿತ್ತೇನೆ. ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಜನರಿಂದೂ ಮೊದಲು ಒಂದಾಗೇರಿಂದ, ಅಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಮೈಸ್ಕೆಲ್ಲರೂ ರಾಜ್ಯ ಎನ್ನತಕ್ಕದ್ದೇ ಇರಲಿ ಎಂದು ಒಂದು ತೀವ್ರಾನವಕ್ಕಿಂತ ಬಂದರು ಎಂದು ಕಾಣಿತ್ತದೆ. ಸಿಕ್ಕೆಂದರೆ ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕನ್ನಡಿಗರು ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಬೇಂಬಾಯಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕನ್ನಡಿಗರು ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಮಾದುರ್ಪಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕನ್ನಡಿಗರು ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕನ್ನಡ ಮಾತ್ರಭಾಷೆಯಾಗಿ ಉಳಿಂಥರೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಒಂದು ರಾಜ್ಯ ಅಗಂಕು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಗ ವಿಶಾಲ ಮ್ಯಾನ್ಸೋರು ರಾಸನೆ ಅಯಿತು.

ನಮ್ಮ ಮ್ಯಾನ್ಸೋರಿನ ವ್ಯಕ್ತತ್ವ, ನಮ್ಮ ಮ್ಯಾನ್ಸೋರಿನ ನಾಂಸ್ಯಾತಿಕ ಪರಂಪರೆ ಹೇಗಿತ್ತು. ಅಂತಹ ಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಇವನ್ನು ಪ್ರಾಚೀನತ್ವದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಎಂದು ವಿಶಿಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ತಾದಿರುವ ತಿಳಿದು ಎಂದು ನಾವು ಇಲ್ಲ ಅರೋಚಿಸಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅಗ ಹಣನ್ನು ಹೇಳಿ ಬಹಿಕೊಂಡರು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸೈಫ್ರೆ ರೇ ಅಗ್ರನ್ವೇಸೈಫ್ರೊ ಅಕ್ಷಾಂಶಗುವಾದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಎನ್ನ. ಅರ್. ಸಿ. ಕಮಿಷನ್ ರಿಫೋರ್ಮಿನಲ್ಲಿರುವಿದನ್ನು ವಿಹಂಗಮವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಪಾರ್ಬಿ 4ರಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ :

Page 90 : The next area to be considered is what may be called KARNATAK."

ಸೈಫ್ರೆ ರೇ ಅಗ್ರನ್ವೇಸೈಫ್ರೊ ಕಮಿಷನ್‌ವರು ಕಣಾರಾಟಕಾರಗಳೇಕು ಎಂದು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಈ ಅನಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಇದರೊಳಗಿರುವ ಬಳನೋಡಿ ವನ್ನು ವಿಹಂಗಮವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ವಾಡಬೇಕೆಂದು ಇರುವುದು ನಾಧುವಲ್ಪ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಯುತ್ತ ಉಳಿಯು ಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಅಡ್ಯತ್ತಿರುವ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಪಾಠಾನ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಹೆರಿಸಲ್ಪ ಮ್ಯಾನ್ಸೋರು ರಾಜ್ಯ ಎಂದು ಇಡ್ಲಿರೆ ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆಬ್ಬು ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ವಾದಿ ಇದಕ್ಕೆ ಬಹಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂದರ್ಭಗಳೇನು ಎನ್ನುವುದೆಲ್ಲಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಕಾಂಪ್ರೆಸ್‌ಮ್ಯಾನ್ಸ್‌ಪ್ರೋ ಅರ್ ಇಂಡಿಟ್‌ಎಂಡ್‌ಪ್ರೋ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹುಶಃ ಏನೇ ಆಗಲ್ಯ ಕಣಾರಾಟಕ ಎನ್ನುವ ಜಳವಳಿ ತಿಳಿದೋ ತಿಳಿಯಿದೆಯೋ ಆರಂಭವಾಗಿ ದ್ವಿರೇ ಯಾವ ರೂಪ ತಾಳುತ್ತಿರ್ಲೋ ನಮ್ಮಗೆ ಗೋತ್ತಾಗುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಕಂಡಿದ್ದು ವಿಧಿ ವಾತಾ ಪರಿಣಾಮಂಬಿಕಾವಿಯೇ ಇದ್ದರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒಲಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಂದು ಇರುವ ಹೆನರನ್ನೇ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ನಗುಮುಖಿಂದ ವಾಚೋಣ ಎಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ವಾತಾಪರಿಣಾಮನ್ನು ಒಂದು ಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಗಿನ ಅನಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿರು ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದು ವಿಷ. ಅರ್. ಸಿ. ಕಮಿಷನ್‌ಗೂ ನೂರ್ತುವಾದ ಓದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸಲಪೆ ಮಾಡಿದ್ದು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟನಲ್ಲಿ ಎನ್. ಅರ್. ಸಿ. ರಿಫೋರ್ಮ್‌ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಈ ವಿಷಯ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂತು. ಬಹುಶಃ ಮ್ಯಾನ್ಸೋರು ಅಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿರು ಯಾವ ಒಂದು ಶಾಖಾರಾಸನ್ನು ಮಾಡಿ ದ್ವಿರೇ ಅದಕ್ಕೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರೂ ಒಬ್ಬಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರು. ಎತ್ತ. ಅರ್. ಸಿ. ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ಕಣಾರಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದುಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಮ್ಯಾನ್ಸೋರು ರಾಜ್ಯ ಎನ್ನುವುದನ್ನೇ ಪರಿಗಣಿಸಲು ಅವರು ಅಗ ಸೈಫ್ರೆಸೈಫ್ರೊ ಹೇಗೆತ್ತೋ ಅದೇ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು ನೂಕ್ತ ಎಂದು ಮ್ಯಾನ್ಸೋರು ಎನ್ನುವ ಹಣದರ್ಶಕ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೂ ಏನು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿವೆ ಆ ವ್ಯತ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಮುಂದೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎನ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಈ ನಿಧಿ ಏಳು ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಇಂದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುವುದೇಯೇ!
ನಮಗಳ ಜಾತಾದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅವಕಾಶ ನಿಗುತ್ತದೆಯೇ!

MR. SPEAKER.—Ordinarily every Member under the Rules here cannot take more than 15 minutes and the mover not more than 30 minutes. But the Speaker has got discretion to extend that time. That is why, I requested the Hon'ble Sri Srikantaiya what time he would be taking? I got a sort of consensus from the House that he should be permitted to speak at length. That is way, I permitted him to speaker for a longer time, using my discretion. Now the question perhaps is whether this resolution lapses. Hon'ble Members need not entertain any doubt on that score. Rule 16 is very clear:

“16 : (2): On the prorogation of a session, all pending notices shall lapse except those in respect of motions the consideration of which has been adjourned to the next session and Bills which have been introduced.”

With respect to that, once a motion is moved it does not lapse. Whether it is to be prorogued is a matter left to H. E. the Governor. Therefore under the rules, the Resolution if it is not finished today, will be taken up on the next non-official day. It cannot be taken up tomorrow. Hon'ble Members will have to have a little patience. This Resolution will come up on the next non-official day.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎನ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಬಂದಿರುವದು ಇದ್ದೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. 1957 ನೇ ಇನ್ನಿಂದಲೂ ಇಲ್ಲಿಯು ವರಗೆ ಕಚ್ಚೆಯಾಗುತ್ತಿರೆ ಇದೆ. 1959 ರಿಂದ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂತು ಮತ್ತು ಎಂಬೋದ್ದೇ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳೂ ಬಂದವು. ಅಗ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಉತ್ತರ ಯಾವಾಗ ಕೇಡುತ್ತದೆ?

MR. SPEAKER.—Many of the Members may be having in their minds that the name should be changed. There are others who do not want to change the name. Naturally one side wants to convince the other by arguments and it should naturally take more time. But I have no objection either way.

SRI M. S. KRISHNAN.—If you put it to vote today, I think those who want to change the name will win.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಚ್ಚೆಯಾಗೇ ಪರ್ಯಾವರಣಾವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಥವಾ ಇದನ್ನು ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಕಾಳುತ್ತಿರೋ?

MR. SPEAKER.—The hon'ble member is right in thinking that there should be some decision. If the Hon'ble Members can cut short their speeches, the matter may come to the stage of voting. The Chair cannot enforce anything on Hon'ble Members. If the Hon'ble Members think the chair should not allow anybody to speak for more than 15 minutes, I shall do it with their co-operation. Even then, there are a large number of Members who are desirous of speaking.

SRI T. R. SHAMANNA (Bangalore Fort).—The Hon'ble Chair permitted the mover to take one hour. Even if you extend the time till 7, the debate will not finish. Let the Hon'ble Member Sri Srikantaiya continue his speech. We can take up this resolution on the next non-official day.

5.30 P.M.

ಶ್ರೀ ವಾಚ್ಯಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್ (ಚಿಕ್ಕಪೇಟೆ). —ಸ್ವಾಮಿ, ಇದು ಬಹಳ ಪ್ರಾರ್ಮಣ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಇದನ್ನು ಇದೇ ದಿನ ಒಂದಿಗೆ ಹಾಕದರೆ ಬಹಳ ಸ್ವಾರ್ಥವಿರುತ್ತೆ. ಅದ್ದಿನದ್ದು ಇದರ ಚರ್ಚೆಗೆ ಈ ದಿನ ರಾತ್ರಿ 9 ಗಂಟೆಯವರೆಗೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಬಂದು ಮಾನ್ಯ ನವನ್ಯರು.—ಎಲ್ಲೆ ಆಗಲ ತಿಂದಿರ ಶಾಂತಿ ಇದನ್ನು ಈ ದಿನವೇ ಮುಗಿಕೋಣ. ತಾವು ಇದಕ್ಕೆ ದುಷ್ಪಿಷ್ಟ ಅವಕಾಶ ಪಾಡಿಕೊಡಬೇಕು.

Sri D. M. SIDDIAH (Beligere).—We will sit only up to 6 O'Clock.

Mr. SPEAKER.—According to the schedule, we have to sit till 6 O'Clock unless there is extension of time. Normally we sit till 6 O'Clock.

Sri D. M. SIDDIAH.—This Resolution will come up on the next Non-official Day. Let us defer it for the next Non-official Day.

Mr. SPEAKER.—Yes. It does not lapse. Hon'ble member may carry on. Let us see what happens at 6 O'Clock.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಡಿ. ಬಳಕರ್.—ನಮ್ಮೆ ಈ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ಭೂಗತವಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಮೇಲ್ಮಾರ್ಗ ಅಗಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಷ್ಟಿ ಏರಾವರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಹಾಜಿರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಧು ಎಂಬ ಒಂದು ಅಂತಿಮಾವಾ ಇದುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ತಿತ್ತದು ತ್ವರಿಯೇ ಎಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ? ಅವರ ಸಲಹೆ ಏನು ಎನ್ನಾವುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಆ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯಿದೆಯೇತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—I shall be very happy but I cannot either prevent hon'ble members from speaking or compel them to speak.

Sri B. P. GANGADHAR.—Ten minutes are lost in this side discussion.

Mr. SPEAKER.—I am glad the hon'ble Member has realised the position. Will he apply this principle to all questions? I am happy that hon'ble Members are realising that they should use time very economically.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ.—ಪ್ರಾರಂತರಗಳ ಪ್ರಣಾಲೀಗಳಿಗೆ ಶಾಸನ ಬಂತು. ಆ ಶಾಸನ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಹೆಚ್ಚನ್ನು ಮೇರುಸೂರು ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಱುತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆನ್ನಾರಾವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಜನರಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಲ್ಲ ಒಂದು ಸೇರಿದರು. ಅದರೆ ಇದೇ ಸಂಭಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಒತ್ತುಹೊಂದಿಕಾಗಿದೆ. ಅದೇನು ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಪೇರುಸೂರು ಎಂಬ ಒಂದು ಹೆಸರನ್ನು 1955 ರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ತಿದ್ದು ಪಡಿಯನ್ನು ತಂದು ಇದನ್ನು ಮೇರುಸೂರು ಎಂಬಿದಾಗೇ ಕರೆಯಬೇಕು ಎಂಬ ಒಂದು ತಿದ್ದು ಪಡಿಯನ್ನು ನೀಡಿಕೊಂಡಿರಿಸಲಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಅಗಾಗರೇ ನಭೇಯಿ ಮುಂದೆ ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಇಟ್ಟೇನೇ. ಅದರೆ ಈ ಒಂದು ಹೆಸರು ಪೀಡ ಇದು ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜಿನ್ನು ಅಡತಕ್ಕ ಭಾಷೇಯನ್ನಾಗಲೇ ಅಥವಾ ಈ ಹೆಸರನ್ನು ಕರೆಯತಕ್ಕ ಪದವನ್ನಾಗಲೇ ಅದು ಸರಳವಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಾತ್ರಭಾಷೆ ಕನ್ನಡ. ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಜಿನ್ನನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗ ರೆಂದು ಹೇಳಿತ್ತೇವೆ. ಅದರೆ ಈ ಎರಡು ಶಬ್ದಗಳ ವ್ಯಾಪಕವನ್ನು “ಮೇರುಸೂರು” ಎಂಬ ಶಬ್ದ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ಅಂದರೆ “ಮೇರುಸೂರು ರಾಜ್ಯ” ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳು ಆ ಪ್ರದುಶದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರು ಯಾವ ಹೆರಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿರೋ ಆ ಹೆಸರನ್ನಾಗಲೇ ಅಥವಾ ಅವರು ಅಡತಕ್ಕ ಭಾಷೇಯನ್ನಾಗಲೇ ಅಥವಾ ಅವರ ಸಂಸ್ಕಾರಿಯನ್ನಾಗಲೇ ಪ್ರತಿಪಾದನ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾರಂತರಗಳ ಪ್ರಣಾಲೀಗಳಿಗೆ ಅದವೇಳೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಯಾಯ ಭಾಗಗಳ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಮಾತ್ರಭಾಷೆ ಇರುತ್ತದೆಯೇ ಆ ಭಾಷೆಯು ಹೆಸನಿಂದಲೇ ಆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕರೆಯಬೇಕೆಂದು ಒಂದು

(ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಶ್ರೀಕಂಥಯ್ಯ)

ಹನರರ್ ಪ್ರಯಿತ್ವನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ; ಅದರಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿರೋಧಗಳೇ ಮಾಡ ರಾಜ್ಯಗಳೂ ಒಂದು ತೀವ್ರಾರ್ಥನಕ್ಕೆ ಬಂದವು. ಹಾಗೆ 1955 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸು ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ, ಅರ್ಥಕ ಹಾಗೂ ಒಂದು ನಿರ್ವಹಿತವಾದ ಭಾಷೆ ಮಾತ್ರ, ಸನ್ಸ್ಕೃತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಜನರಲ್ಲಿರೂ ಒಂದು ಭಾಷಾಚಾರೀಕ್ಕಿಂತಿನೇ ಸ್ವಾಗೆ ಹೇರಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ ನೂತನ ಅರ್ಥಾಯಾ ಜನರು ಯಾವ ಖಾಮ್ಮಬಾಷೆಯನ್ನಾಡುತ್ತಾರೋ ಅಥವಾ ಮುಖಾಗ್ರಹಣ್ಣು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೇರಿಸಿದರೇ ಕರೆಯಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ತೀವ್ರಾರ್ಥನಕ್ಕು ಬಂದ ಮೇಲೂ ಒಂದು ವಿನಾಯಿತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಆದಿವಸ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು “ಮೈಸೂರು” ಅಂತರೇ ಕರೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಒಂದು ತರಾವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅದೆ ಅದು ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳಿಗೆ ದೂರವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಆ “ಮೈಸೂರು” ಎಂಬ ಪದವಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಡತಕ್ಕ ಜನರ ವಾತ್ಯಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಲೇ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಡತಕ್ಕ ಜನರು ಇಂಥವರೇ ಎಂಬುದನ್ನಾಗಲೇ ಅಥವಾ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಸನ್ಸ್ಕೃತಿ ಜಾಡದೇ ಎಂಬುದನ್ನಾಗಲ ಅದು ಸೂಕ್ಷಿಸುವಿದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೌದುಪನೇಯಬಾಗಿ ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಯಾರು ಕಟ್ಟಿದರೋ ಅವರು ಅವರು ವಾಸವಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಗೂಪ್ತಿನ ಹೆಸರಿನಿಂದರೇ ಆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಕ್ಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇತಿಹಾಸವೂ ಇದೆ. ಹಂದೆ ಯಾವ ರಾಜರು “ಮೈಸೂರು” ಎಂಬ ಗೂಪ್ತಿ ತಮ್ಮ ವಾಸದ ಮುಖ್ಯ ಗೂಪ್ತರಾಜುಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೋ ಅವರು ಅವರು ನಾ ಪನೆ ಮಾಡಿ ದರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಅದೇ ಹೆಸರನ್ನು ಅವರು ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಮೌಕ್ಕಿ ಮೌಕ್ಕಿಲ್ಗೆ “ಮೈಸೂರು” ಎಂಬ ಗೂಪ್ತನ್ನು “ಪ್ರತಿವೂರು” ಎಂತಲೂ “ಹೊಸವರು” ಎಂದೆಲೂ ಕರೆಯುತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಶಾಸ್ತ್ರಿಕ್ಕಾರಲ್ಲಿ—ಇತಿಹಾಸಕಾರರಲ್ಲಿ ಜೀಕ್ಕಾಸುಯಾದೆ. ಯಾರು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಾತ್ರ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದರೋ ಅವರು, “ಮೈಸೂರು” ಎಂಬ ಪದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಮೈಸೂರು ಎಬಿ ಹೆನಿಸಿಲ್ಲ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯೇನು, ಅ ಪದವನ್ನು ಹೀಗೆ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆ— ಅಥವಾ ಬೇಡವೇ ಅನ್ನಪುರಸ್ವಾಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆಯಾಗಿ. ಈ ದಿವಸ ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು “ಮೈಸೂರು” ಎಂಬ ಹೆಸರಿಸಿದ್ದ ಕೆರದರೆ ಅದರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಈನು ಆಗ್ನಿರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಲೂರಿ ಪ್ರಹಂಡದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕರ್ಣಾಟಕ ಗೋತ್ತುಗಳಿಂದ ಈ ಹೆಸರನ್ನೇ ಏಕ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಾರದು, ಅವಸರಣಾಗಿ ಏತಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಬಿಧಿರಾವತ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೆಲವರು ಕೇರಳಿಗುಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಮುಂಜನವಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅದರೆ ಬಹಳವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಬೆಳ್ಳಿದ್ದ ಭಾಳಿದ ನಗರು “ಮೈಸೂರು” ಎಂಬ ಹದಿಬಿಗ್ಗೆ ಅಪಾರ ಗೌರವಿದೆ. ಅದರೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಗಳು ಮರುಹಿಂಗಡಣಿಯಾದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಯಾ ಪಾರ್ವತಿಗಳನ್ನು ಅಯಾಯ ಪಾರ್ವತಿಗ್ರಾಜಿ ಜರಿಯಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಭಾಷೀಯಾವಳಿದಿಯೇಲ್ಲ ಅದೇ ಹೆನರಿಸಿದ ಅವರ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಕರೆಯಬೇಕೆಂದು ಹಿಂದೆ ಏನೋ ಎಂದು ತೀವ್ರಾರ್ಥವಾಗಿದ್ದೀರ್ಲು ಅದನ್ನು ತಪ್ಪೇ ಎಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳಿರಾರು. ನಮ್ಮ ಭಾಷೆ ಕನ್ನಡ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೀಯನಾಡುಡಕ್ಕು ಜನಪ್ರಾಣ ಕನ್ನಡಿಗರು ಅವರು ಇರತಕ್ಕೆ ನಾಡು ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪೇ ಎಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗೆ ಕರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರಾ ಕೂಡ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋರಬೇಕಾದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕವಿಗಳು ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಕರೂ “ಕನ್ನಡ” ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಏಮ್ಮೆ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ “ಕನ್ನಡನಾಡು” “ಕನ್ನಡನುಡಿ” ಹೀತ್ತೆ “ಕನ್ನಡಿಗರು”, ಎಂಬ ಈ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಒಂದು ಹವಳದಂತೆ, ಮುತ್ತಿನಹಾಗೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಷಿಕರೆ ಹಾಗೆ ವರ್ಣನೆ ವಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಒಂದು ಸಲ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀ ದಿ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯ ಅವರ ಸಂಗಡ ವಾಕ್ಯಾತ್ಮಿಕ್ಯದ್ದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಈ ದಾ ವಿದ್ವಾಂಶಗಳು ಹೀಗೆ ಉತ್ತರಾದವವು ಎಂಬ ವಿಜಾರ ಒಂದಾಢಿತ್ವ ಜರ್ಜರಿಗೆ ಬಿಂದಿತು.

ಸಂಸ್ಕಾರ ಭಾಷೆಗೆ ಸಹಿತ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬಿರುಪಡಿಸುವ ವಿಧಾನ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಅದರ ಹೀಗೆ ನಾನ್ಯಾಸ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದು ಒಂದು ಸ್ವಾರ್ಥ ಪಾದ ಕರ್ತೃರೂಪ ಹೇಳಿದರು. ಈ ನಾನ್ಯಾಸ ದ್ವಿತೀಯ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಶ್ರಮಾಂಗವಾದ ದಾರ್ಶನಿಕ ಭಾಷೆಗಳು ಇವೆ, ತಮ್ಮಿಂದು, ಕನ್ನಡ, ತೆಲುಗು, ಮರಿಯಾಳ. ಬಹುತ್ವ ನಾನ್ಯಾಸ ಲಿಖಿತ ಬಿಂಬಿಗೆ ಬಹುತ್ವ ಮಾಲಿವಾದ ಲಿಖಿತ ಭಾಷ್ಯಾಂಕ ಲಿಖಿತ. ಇತಿಹಾಸಕಾರು ಅವಿವ್ಯಾಯ ಪದುವ ಹಾಗೆ ಈ ಭಾಷ್ಯಾಂಕ ಲಿಖಿತ ಭಾರತದ ಲಿಖಿತ ಅಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಸಂತೋಧಕರು ಈ ಭಾಷ್ಯಾಂಕ ಲಿಖಿತ ಪಾಠ್ಯಾಂದ ಬಂದದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಈ ಭಾಷ್ಯಾಂಕ ಲಿಖಿತ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಈ ದ್ವಿತೀಯ ದೇಶದ ಭಾಷೆ ಅದೇ ರೀತಿ ಸಂಸ್ಕಾರ ತೆಯೂನ. ಕರ್ತೃ ದ್ವಾರಾ ಉತ್ಪನ್ನ ಭಾಷೆಗಳ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅಧಿಸಿಸಿ ಅಧಿಕರಿಸಿದರು.

ಮೂಲ ಬಾಂಕಿ ಲಿಟೀಲ್. ಸ್ನೈಲರವಾಗಿ ನೇಡಿದರೆ ಇದು ಬಹಳ ಕುಶಲಪರವಾದ ಏಷಯು ಇದರ ವಿಷಯ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಚೆಲ್ಗಿ ಹೊದವಸು ಸಂಜೆ ಬಂದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬ್ರೂಟ್ ದವಸ ಇಚ್ಛಾದ್ವಾರೆ. ಅದ್ದೀರಂದ ನಮಗೆ ಇವತ್ತಿನ ಇತಿಹಾಸವಾದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಅದಿ ಭಾವೆ ಎಂದರೆ ದಾರ್ಶಿದ ಭಾವೆ. ಅದಿಭಾವೆಯಾದ ದ್ವಾರಿದ ಭಾವೆ ಯಾವುದು? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇತಿಹಾಸಕಾರರಲ್ಲಿ ಬಹುತ್ತ ಇಲ್ಲ, ಲಾರು ಅಭಿಭಾಯ ಹೀತ್ತಾರೆ ಬಹಳ ಅದಿಭಾವೆ ಎಂದರೆ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ತಮಿಳು ಎಂದು. ಈ ಎರಡೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮಪ್ಪೆ ಅದಿದ್ವಾರ್ಶಿದಿಂದ ವೋಲನೆ ದಾರಿ ಇಡೆದುತಹ ಕವಯಿಗಳು ಆಗಿವೆ. ಇವತ್ತು ಹೊನ ಕನ್ನಡ ರೂಢಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಇವತ್ತಿಗೂ ಕೂಡ ಹೇಗೆನ್ನಡವನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕಾಣಿತ್ತು ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದರೆ ಕೋಡಿಗಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಬಹುದು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹಳೇ ಕನ್ನಡಕ್ಕಿಂತ ಮಿಳಗೂ ಬಹಳ ನಾಬಿಾಪ್ತಿ ಇದೆ, ಬಹುತ್ತಃ ಹಳೇ ಕನ್ನಡದ ಶಬ್ದಗಳೂ, ತಮಿಳು ಶಬ್ದಗಳೂ ಒಂದೇ, ಲಿಪಿ ಚೇರೆ, ಏನೂ ವಾದುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿದ್ವಾರೆ ಕಾರಣಗಳು ಚೇರೆ ಇದೆ. ಈ ಒಂದು ಅದಿದ್ವಾರ್ಶಿದ ಭಾವೆಯಿಂದ, ನಮ್ಮ ಲಿಪಿಯಿಂದ ತಲುಗು ಭಾವೆ ಉದ್ದೇಶಿಸಿತು. ಈ ಮೂರಾ ಭಾವಾಂಗಳೂ ಒಂದೇ ತಾಣು ಯಿಂದ ಬಂದು ಕ್ರಮೇಣ ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮಾಜಿಕದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಗೂ ತಲುಗು ಬಹಳ ಸಾಬಿಾಪ್ತಿ ಬೇಕೆಂದು ಬಂತು. ಆ ರಾಜರು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರೌತ್ತಾಹ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅಳ್ಳೆ, ಪ್ರೌತ್ತಾಹ ತಲುಗಿಗೂ ಕೊಳ್ಳು, ಆ ಕಾರಳದಿಂದಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಭಾವೆ ತಲುಗು ಭಾವೆ ಅಕ್ತುರಿಗಿಯಾರಾಗಿ ಬಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಕೆಂದು ಬಂದಂತಹ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನರಸಿಂಹಿಯ್ಯಾಗಾಯ್ಯರು ಹೇಳಿದರು, ಈ ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿ ಮತ್ತು ಭಾವೆ ಎಂಬಿದು ಯಾವುದು ಹೇಳಿದ್ವೇ ಇದು ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ ಬಿರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೂ ಈ ಕೂಡ ದುರ್ಬಿಭಾವೆ, ಕನ್ನಡ ಭಾವೆ ಇತ್ತು. ಈಗ ವಾಡರೆನ್ನ ಸ್ವೇಂದ್ರನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಹೇಗೆನ್ನಡವೇ ದಾರ್ಶಿದಿನ ಭಾವೆಯಾಗಿ ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಕೂಡ ದಕ್ಷಿಣ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇತ್ತು ಎಂಬಿದಕ್ಕೆ ನಾಕ್ಕಿ ಎಂತು ಅಥವಾ ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದ್ದೀರಂದ ನಮಗೆ ಮೂಲತಃ—ಈ ಬಾಂಕಿ ಅಂತಿಮವಿಂತಿಗೆ ಯಾರೂ ಏನೂ ಅನ್ವಯ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ವಿ. ಪ್ರಾಣಪ್ರಸಾದರವರು ಹೇಳಿದರು ‘ಎಂತಾದರೂ ಇರು, ಕ್ರಿಗಾದರೂ ಇರು, ಎರಾಲ್ಲಿದರೂ ಇರು ನೀ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಕನ್ನಡಗಾಗಿರು’ ಅಂತೆ. ಎಫ್ಲಿದಕ್ಕೂ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಕನ್ನಡವೇ ಮೂಲ, ಕನ್ನಡ ಎಂಬತಕ್ಕ ಶಬ್ದ ಹೇಗೆ ಇನ್ನಡಿನ ವಾಯಿತು ಎಂಬಿದಕ್ಕೆ ಪುನಃ ಇತಿಹಾಸಕರರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಾಡಿಗೆ ಜರ್ಜಿರ್ಯಾಗಿದೆ. ಅದು ನಮಗೆ ಬೇಕೆಂದು ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ್ದು ಕನಾಂಟಿಕ ಅಂತಾದರೂ ಕರೆದು ಕೊಳ್ಳು, ಮೈಸೂರೂ ಅಂತಾದರೂ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳು ಅಥವಾ ಉತ್ತರಕನ್ನಡ ಅಂತಾದರೂ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳು. ಕನ್ನಡ ಅನ್ವಯ ನಮಗೆಲ್ಲಿಗೂ ಜನನಿ, ನಾವೆಲ್ಲಿರೂ ಮಾತನಾಡುವುದು ಕನ್ನಡ ಭಾವೆ. ಉತ್ತರ ಕನಾಂಟಿಕದ ಮಾತ್ರ ಭಾಷ್ಯಾವುದು ಎಂದರೆ ಕನಾಂಟಿಕ ಭಾವೆ ಅಂತ ಅನ್ವಯ ಪ್ರಾಣ ಕನ್ನಡ ಭಾವೆ. ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂಡಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಮಾತ್ರ ಭಾವೆಯಾವುದು ಎಂದರೆ ಕನ್ನಡ ಭಾವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿತ್ತೇವೆ, ಕೋಡಿಗಿನ ಮಾತ್ರ ಭಾಷ್ಯಾವುದು ಎಂದರೆ ಅವರೂ ನಹ ಕನ್ನಡ ಭಾವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿತ್ತಾರೆ. ಬಹುತ್ತಃ ಕೋಡಿಗಿನ ಭಾವೆ ನಾನು ವೋಲರೆ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಹೇಗೆನ್ನಡ. ಕ್ರಮೇಣ ತಲುಗು, ಮತ್ತೊಂದು ಮತ್ತು ತಮಿಳು ಭಾವಾಂಗಳು ಸಾಂಪ್ರದಾರವಾಗಿ ಬೇರೆ ರೂಪಾಂತರ ಹೇಳಿದೆ. ಇವತ್ತಿಗೂ ನೀಲಿಗಿರಿಗೆ ಹೋದಿರೆ ತೋಡ ಜನರನ್ನು ಸಾರೆಕ್ಕಿದೆ ಗೋತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಏನಾದರೂ ಇರಲಿ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕುಪೆಂಪ್ರಸಾದರವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ. ಎಲ್ಲಾದೂ ಇರು, ಎಂತಾದರೂ ನೀ ಕನ್ನಡಿಗ ಎಂಬಿದನ್ನು ಪಾರಿಯಾದಿರು ಎಂಬಿಕೆ ನಮಗೆ ಕನ್ನಡಿಗರು ಎಂಬಿ ತಬ್ಬಿ ಏಕ ಬಂತು ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮಾತ್ರ ಭಾವೆ ಕನ್ನಡ. ಅದ್ದೀರಂದ ಆ ಬಂದು ಮೂಲವಾದ ‘ಕನ್ನಡ’ ಎಂಬಿ ತಬ್ಬಿದೆ ಮೇರೆ ನನ್ನ ವಾದನನ್ನು ಇವತ್ತು ಪ್ರಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಕನ್ನಡ ಎಂಬಿ ತಬ್ಬಿದಿಂದ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕವರು ಕನ್ನಡಿಗರು ಎಂದಾಯಿತು. ಮೈಸೂರು ಎಂಬಿತತ್ತ್ವ ತಬ್ಬಿ ‘ಕನ್ನಡ’ ಎಂಬಿ ತಬ್ಬಿವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾರಳಿಕಾಗ್ಗಿ ನಾನು ಕನ್ನಡ ಭಾವೆಯು, ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯ ಮಾತ್ರ ದೂರುವಿಡ ಭಾವೆಯು ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಸಂಪ್ರತ್ಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮುಂದು ಇಡೆಬೇಕಾಗಿದೆ. ‘ಕನ್ನಡನಾಡು’ ಎಂಬಿದಾಗಿ ಹೆನರು ಇಡೆಬೇಕೆಂದು ಏಕ ಬತ್ತಿ ಹೇಳಿತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ ಎಂದರೆ ಕನ್ನಡ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯ ತಾಯಿ. ನಾವು ಯಾವ ಶಿಖಿದಿಂದ ಕನ್ನಡ ಭಾವೆಯಾಗಿದೆಯೇ ಅವರು ಕನ್ನಡಿಗರು. ಏಳಾರು ಕನ್ನಡಿಗರೇ ಅವರ ರೋಬ್ರ್ಯ ‘ಕನ್ನಡ ನಾಡು’ ಅಗಬ್ರಕೆಂಬ ವಾದವನ್ನು ಹೇಳಿತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಅದ್ದೀರಂದ ಈ ಬಂದು ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮಾಲತಃ ತಬ್ಬಿ, ಈ ಬಂದು ತಬ್ಬಿದಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಹೇಳಿರುತ್ತಾ ಬಂದಿ ವಾದವನ್ನು ನಾವು ಸ್ವಾಷಾಗಿ ಇಣ್ಣು ಕೂಡಿರೆ ‘ಮೈಸೂರು’ ಎಂಬ ತಕ್ಕ ತಬ್ಬಿ ಅನ್ವಯವಾಗಿತ್ತದೆ. ಅದ್ದೀರಂದ ಈ ಬಂದು

(ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ)

ದೇಶದ ಜನರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ, ಪಂಚುತ್ತಿಯ ನಿಜವಾದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ‘ಮೈಸುನೊರು’ ಎಂಬ ತೆಬ್ಬಿ ಪ್ರತಿ ಬಿಂಬಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೈಸುನೊರು ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟರೆ ಅಪರ್ಕತವಾಗಿಪುಡಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಮಾಸ್ಯ. ಯಾವುದೂ ಕೂಡ ದುಡುಕಿ, ಅಡ್ಡಾರದಿಂದ ಒಂದು ನಿರ್ದಾರವನ್ನು ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆಂದು ಸೂಕ್ತವಂದು ಕಂಡುಬಂದರೆ ಮಾತ್ರ ಯಾವುದನ್ನೇ ಆದರೂ ಮಾಡಬಹುದು. ಆ ದುಟ್ಟಿಯಂದ ನಾನು ನಾಲು ಸಾಲಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಮೈಸುನೊರು ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಬಗ್ಗೆ ಇತಹಾಸಕಾರರು ಅನೇಕ ಉರ್ಧ್ವಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸುನೊರು ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಪರಿಷ್ಟಗೆ ಅದರ ಹೆಸರೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಸನ್ನು ಕರ್ವಣ್ಣ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೂ ಈ ಕನಾಡಕ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಹೇಗೆ ಬಂತು ಎಂಬುದನ್ನೂ ಕೂಡ ಈ ನಬ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿ. ಹಾಯಿವದನರಾವ್ ಎಂಬಿರು ಮೈಸುನೊರು ಗೆಜೆಟರು 3118ನೇ ಪುಟವಲ್ಲಿ ಮೈಸುನೊರು ಎಂಬ ಶಬ್ದದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಬಹಳ ಸಾಫರನ್ಯವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಹೇಗೆ ಇದೆ:—

THE NAME “MYSORE”

“The derivation of the name Mysore has been the subject of considerable discussion for some years now. The traditional derivation of Mahisha plus *uru* literally buffalo town or country from which Kannada *Maisa* plus *uru* is derived, commemorates, as mentioned in the text, the destruction of Mahishasura, the form under which the consort of Siva is worshipped as the tutelary goddess of Mysore Royal House. In the Mahawanso, the term Mahishamandala (or Mahisa-mandala to which Asoka is said to have sent the *thera* Mahadeva) occurs, while in the early Tamil texts and in certain Chola inscriptional records, the name Erumai-Nadu is not uncommonly found. For example, we have reference to a Erumaiyuran, he of the Buffalo country, one of the seven chiefs located in the Mysore territory. (See S. K. Iyengar, Ancient India, 222). Chamundi is usually represented in sculpture as standing on the buffalo head of the gaunt Mahisha, whom she is said to have slain with the conch and the discus of Vishnu. She is represented as holding these two weapons in two of her four hands. The goddess is, on this account commonly known as Mahishasura-Mardhini, the destroyer of the buffalo-headed monster.”

“The question whether Mysore is identical with Mahishmati has also been discussed. Mahishmati has been identified with the name of the country on the Upper Nerbudda in the Central Provinces. As Mr. Narasimha Char has pointed out, Mahishashtra and Maisa-nadu occur as the names of Mysore in inscriptions and literature. Maisa is only a tadbhava; or corrupt form of Maisha.

The Mudduraja Urs Ms. referred to below under Hadanad states that in Saka 1440, Tarana, Yaduraya took possession of

Mysore City, then known as Puragere and made it his capital giving it the name of Mahisura (the hero town). He also built a fort at the place, mounting eleven cannon on its basions. It would appear, according to this manuscript, that each of these eleven cannons had a distinctive name, viz., Chamundesvari, Nagaruman, Ranganatha, Bhairava, Rambana, Ugranarasimha, Trinayana, Ramabhadra, Kodanda-Rama alias Hanumantha, Muddurkrishna, and Lakshmiramana and that there were 5 spare cannons for use, four in the Stores and one in the Palace. The same Ms. adds that the Lakshmiramana temple was founded by the Chola Kings and that Raja Wodeyar on the acquisition of Seringapatam in 1610 A. D. transferred the capital to that famous place, where it was located till 1799.

The date given in the Ms., Saka 1440, cyclic year Tarana does not, however, appear to be correct as these do not agree. Taking the year Tarana as the year intended, it would correspond to Saka 1447, or A.D. 1525. This date falls within the period of the reign of Krishna-Deva-Raya, who was the ruling Vijayanagar sovereign. His conquest of Sivas mudram country was as we have seen, one of the first acts of his reign. It is not impossible that about this time, the Kings of Mysore were ruling over Mysore and parts of the adjoining country.”

ಕೆಳಾರ್ಡಿಕ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿತು ಎಂಬುದು ಕೆಲವರ ವಾದ. ರಿಂಡ್‌ಎಂಬುದನ್ನಿಂದವರು ಬರಿಸಿನಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಳಾರ್ಡಿಕ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಹೀಗೆ ಇತ್ತು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಅಧಿಕವಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮೊನ್ಹಾರು ಗೆಂಟಿಂಗ್‌ರ್ ವಾಲ್ಕ್ಯಂ ಒಂದರಲ್ಲಿ ವಿವರ, ಕೆಲವು ವಿಷಯ ಕೋಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಳಾರ್ಡಿಕ ಎಂದರೇನು, ಕೆಳಾರ್ಡಿಕ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಹೀಗೆ ಬಂತು ಎಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕೋಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಳಾರ್ಡಿಕ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಇತಿಹಾಸಕಾರರ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಕರು—ನಾಟು. ಕರು ಎಂದರೆ ಕರ್ತೃ ಎಂದು ಕಿಟರ್ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ನಾಟಿಯಲ್ಲದೆ. ಕೆಲವರ ಅಭಿಪೂರ್ಯದ ಪ್ರಕಾರ ಕರು ಮತ್ತು ನಾಟು ಕಾಲ ಕ್ರಮೇಣ ಕರುನಾಟ ಅಣುತ್ತು ಎಂದು ಕಂಡುಬಿರುತ್ತದೆ; ಇತಿಹಾಸಕಾರರಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಇವೆ. ಸ್ವಷ್ಟಿವಾದ ಅರ್ಥ ಯಾವುದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಾರಿತ ಕೋಟಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಇತ್ತುನಾಟಕಾರರಲ್ಲಿ ಬಹಳಮಾಟಿಗೆ ಭಿನ್ನಾದಿ ಪ್ರಾಯವಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಗೋಪಾಲಗಾರ್ಡ.—ನದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾದಿ ಪ್ರಾಯವಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೆ ಅಗ್.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎ. ಚನ್ನೆಗಾರ್ಡ.—ರಿಂಡ್ ಗಂಟೆಯಾಯಿತು. ಇನ್ನು ನಫೆ ಮುಕ್ತಾಯಾ ಮಾಡುವದು ಒಮ್ಮೆಯದು.

6-00 P.M.

Mr SPEAKER.—Rule 17 says:

“A motion, resolution or an amendment, which has been moved and is pending in the Assembly, shall not lapse by reason only of the prorogation of the Assembly.”

So, this will not lapse. There is no point in sitting longer and so we shall stop here. Before rising, I want to place one useful information

(MR. SPEAKER)

before the House. The Business Advisory Committee met today at 3'Oclock and decided that the House might meet tomorrow the 18th and day after tomorrow the 19th and adjourn on the 19th after transacting the following business.

18th September 1968.

- (1) The Mysore Health Cess (Amendment) Bill, 1968.
- (2) The Irrigation (Amendment) Bill, 1968.
- (3) Voting of Supplementary Grants.

19th September 1968.

- (1) The appropriation Bill.
- (2) Motion for concurrence of the Legislative Assembly to appoint a Joint Select Committee to consider the Bombay Municipal Corporation (Extension and Amendment) Bill, 1968.
- (3) Non-official Business.

The Business Advisory Committee has taken a decision that the session will last only up to and inclusive of 19th. I shall present a regular report of the Committee tomorrow. I wanted to give this advance information to the House so that the hon.members may make their own arrangements. The House will now adjourn to meet tomorrow at 12 noon.

— — —

The House adjourned at Five Minutes past Six of the Clock to meet again at Twelve of the Clock on Wednesday, the 18th September 1968.

— — —